κ. Κόμησσα. Ἡ Λιάνα θὰ βρίσκεται στὸ σπίτι. Ἔστω καὶ διὰ τῆς βίας !... Ἐταράχθηκα... Τὶ ἐννοοῦσε μὲ τὰ λόγια του αὐτά ;

Τὸν κύτταξα κατάματα, μ' ἀνησυχία μὰ δὲν μοῦ ἔδωσε νὰ καταλάβω τίποτε, δὲν μοῦ εἶπε λέξι, γύρισε τὰ μάτια του ἀλλοῦ...

Κι' ἀποτόμως μὲ χαιρέτησε κι' ἔφυγε βιαστικός...

Ποῦ πήγαινε ; Τὶ εἶχε ὑπ' ὄψιν του νὰ κάμῃ ; Τὶ εἶχε κάμει μᾶλλον ἐπάνω στὴν τρέλλα του, ἐπάνω στὴν ἀπελπισία του ;

Δυστυχῶς δὲν μποροῦσα πειὰ νὰ εἰδοποιήσω καὶ τὴν Λιάνα. Θὰ εἶχε φύγει πειά .. Σκέφθηκα ὁπωσδήποτε νὰ περάσω ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ κ. Μονὲλ καὶ νὰ ρωτήσω τὶ ἀπέγινε. Ἔφυγαν ;... Τότε μποροῦν νὰ εἶνε ἥσυχοι. Μόνον τὸν κ. Σαβὰζ σκέπτουμαι. Ὁ δυστυχισμένος !... Πῶς θὰ μπορέσῃ ν' ἀνθέξῃ στὴν συμφορὰ αὐτή ;

('Απ' τὸ Ἡμερολόγιο τοῦ Ἐρνέστου Σαβὰζ)

(Μετὰ τὸ μεσημέρι)

Ἡ ὥρες περνοῦν...

Ἀπὸ τὴν ἀστυνομία δὲν ἔλαβα ἀκόμη εἴδησι. Θὰ ἐπήγαινα μόνος μου, μὰ ἡ ντροπή μὲ κάνει νὰ διστάζω...

Κάθουμαι σπίτι, πλάϊ στὸ τηλέφωνο καὶ περιμένω, περιμένω μ' ἀγωνία ἀνθρώπου ποὺ τὸ τηλεφωνικὸ σύρμα θὰ τοῦ φέρει τὴ ζωὴ ἢ τὸ θάνατο !...

Τὸ πρωὶ ξαναπέρασα ἀπ' τὸ σπίτι τοῦ Μονὲλ. Πσρουσιάσθηκε ἡ οἰκονόμος του καὶ μοῦ ἐπανέλαβε τὰ ἴδια λόγια.

— Ὁ κύριος λείπει...

— Κάνεις κακὰ νὰ ψεύδεσαι, τῆς εἶπα.

Ἐκοκκίνησε ἀπὸ ντροπὴ ἢ θυμὸ καὶ μοῦ ἀπάντησε :

— Κύριε Σαβὰζ, μὲ ἀδικεῖτε !

— Μοῦ λέτε ψέμματα ;

— Σᾶς λέω τὴν ἀλήθεια. Ὁ κύριος λείπει...

— Ὁ κύριός σου κρύβεται. Εἶνε ἕνας δειλός, ἕνας ἀχρεῖος !... Ἀλλὰ δὲν θὰ μπορέσῃ νὰ κάνῃ τὸ ἴδιο πολὺν καιρό. Θὰ τὸν συναντήσω. Καὶ τότε...

— Δεν θὰ τὸν συναντήσετε κ. Σαβάζ.

— Γιατὶ κυρία ;

— Γιατὶ ὅπως σᾶς εἶπα ὁ κ. Μονὲλ λείπει. Δὲν βρίσκεται στὸ Παρίσι..

— Αὐτὸ θὰ τὸ δοῦμε...

Ἔφυγα κατόπιν χωρὶς νὰ τῆς πῶ λέξι. Στὸ δρόμο σκεφτόμουν τὰ τελευταῖα της λόγια Τὶ ἐννοοῦσε λεγοντάς μου ὅτι δὲν θὰ ξαναδῶ τὸν κύριό της ; Ἔλεγε ἀλήθεια ; Μήπως ἔφυγαν ! Ἀλλὰ ποῦ θὰ μποροῦσαν νὰ πᾶνε ; Σὲ καιμιὰ ἐξοχὴ ἴσως, ἔξω ἀπ' τὸ Παρίσι. Ἂν εἶνε ἔτσι θὰ τοὺς ἀνακαλύψῃ ἡ ἀστυνομία...

Ἔκαμα μιὰ ἔρευνα στὸ γραφεῖο τῆς Λιάνας. Δὲν βρῆκα τίποτα σὰ συρτάρια της.

Εἶχε φροντίσει φαίνεται νὰ ἐξαφανίσῃ ἢ νὰ πάρῃ μαζί της τὶς ὕποπτες ἐπιστολές της.

Δὲν θυμοῦμαι κ' ἐγὼ ἀπὸ πότε ἔχω νὰ φάγω. Αἰσθάνομαι τρομακτικὴ ἐξάντλησι. Θὰ πάρω κάτι στὸ πόδι καὶ θὰ περιμένω εἰδήσεις ἀπ' τὴν Ἀστυνομία, θὰ περιμένω μ' ἀγωνία καὶ χτυποκάρδι ..

Δὲν θὰ μὲ λυπηθῇ στὸ τέλος ὁ Θεός ;

Δὲν ἐβασανίσθηκα ἀρκετὰ ὡς τώρα ;

('Απ' τὸ Ἡμερολόγιο τοῦ Ἐρνέστου Σαβὰζ)

('Απόγευμα)

Μὲ πνίγει ἡ ἀγωνία !

Ἡ ἀνυπομονησία μὲ σκοτώνει !

Τὶ πρέπει νὰ κάμω ; Δὲν μὲ χωράει πειὰ ὁ τόπος, ὅλα στριφογυρίζουν γύρω μου, ἡ νευρικότης μου δὲν ἔχει ὅρια...

Γιατὶ δὲν μ' ἐκάλεσε ὁ Διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας ὅπως μοῦ εἶχε ὑποσχεθῇ ; Τὶ συμβαίνει ἄραγε ; Εἶνε δυνατὸν ν' ἀπέτυχαν στὰς ἐρεύνας των ; Ἔχουν λοιπὸν κρυφτεῖ τόσο καλὰ ;

Ἂν ὡς τὸ βράδυ δὲν λάβω τὴν εἰδοποίησι ποὺ περιμένω, θὰ τρέξω μόνος μου στὸ σπίτι τοῦ Διευθυντοῦ. Ὅταν κανεὶς πνίγεται δὲν φροντίζει γιὰ τοὺς τύπους... Κ' ἐγὼ εἶμαι ἕνας ναυαγός, μέσα στὴν πειὸ ἄγρια φουρτοῦνα...

Λιάνα, Λιάνα, τὸ κακὸ ποὺ μοῦκανες θὰ μέ φέρῃ στὸ τέλος στὸ φρενοκομεῖο ἢ στὸν τάφο !...Τὸ καταλαβαίνω καλά...

('Απ' τὸ Ἡμερολόγιο τῆς κομήσσης Ρ...) **('Απόγευμα)**

Ἐπέρασα ἀπ' τὸ σπίτι τοῦ κ. Μονέλ. **('Ακολουθεῖ)**

Ἀπελπισμένος, ἄθυμος, θλιβερός, ἔρημος κι' ἄγρυπνος ὅλη νύχτα...

ΠΑΡΑΣ... ΜΕ ΟΥΡΑΝ !..

ΟΙ ΠΛΟΥΣΙΩΤΕΡΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Ὁ σημερινὸς Φὸρντ καὶ οἱ Φαραὼ τῆς Αἰγύπτου. Τὰ πλούτη καὶ τὰ τέκνα τοῦ Ραμσῆ. Οἱ θησαυροὶ τοῦ Σολομῶντος. Ἡ περιουσία τοῦ Κροίσου. Τὰ δῶρα του πρὸς τὸ μαντεῖον τῶν Δελφῶν. Ἕνα δῶρον πρὸς τὸν Ξέρξην.

Ὁ πλουσιώτερος ἄνθρωπος τῆς γῆς σήμερα εἶνε ὁ γνωστὸς μεγαλοβιομήχανος, κατασκευαστὴς αὐτοκινήτων, Ἑρρίκος Φὸρντ, τοῦ ὁποίου ἡ περιουσία σύμφωνα μὲ τὴν περυσινὴ κρατικὴ καταγραφὴ ὑπερέβη τὸ ἕνα δισεκατομμύριο εἰς δολλάρια !...

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ αὐτῇ οἱ Ἀμερικανοὶ διεκήρυξαν ὅτι ὁ Φὸρντ εἶνε ὁ πρῶτος «μπιλλιοναίρ» στὴν παγκόσμιο ἱστορία, δηλαδὴ ὁ πρῶτος ἄνθρωπος ποὺ ἡ περιουσία του ἔφθασε τὸ δισεκατομμύριο δολλαρίων.

Ἐν τούτοις ἕκαποιος Ἀμερικανὸς ἀρχαιολόγος κατέρριψε μὲ ἱστορικὰ ντοκουμέντα τὸν ἰσχυρισμὸ αὐτὸν καὶ ἀπέδειξε ὅτι ὁ πρῶτος «μπιλλιοναίρ» εἶνε ὁ Φαραὼ τῆς Αἰγύπτου Ραμσῆς ὁ 3ος, ὁ ὁποῖος ἐβασίλευσε τὸ 1270 π. Χ.

Ὁ ἱστορικὸς Διόδωρος ἀναφέρει ὅτι ἡ περιουσία τοῦ Ραμσῆ ἔφθανε τὶς 400 000 τάλαντα, δηλαδὴ 2 1)2 δισεκατομμύρια προπολεμικὲς δραχμὲς, περίπου μισὸ ἑκατομμύριο δολλάρια.

Ἐὰν ὅμως λάβῃ κανεὶς ὑπ' ὄψει του ὅτι ἡ ἀγοραστικὴ ἀξία τοῦ νομίσματος, στὴν ἀρχαιοτάτη ἐκείνη ἐποχή, ἦταν εἰκοσαπλασία τῆς σημερινῆς, (ἀφοῦ ἕνα βῶδι ἐστοίχιζε 60 σημερινὲς δραχμὲς καὶ ἕνα καντάρι στάρι 30 δραχμές) καταλήγει στὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ πραγματικὴ περιουσία τοῦ Ραμσῆ ἦταν 10 δισεκατομμύρια δολλάρια, δηλαδὴ δεκαπλασία τῆς τοῦ Φόρντ!...

Ἐννοεῖται ὅτι καὶ ὅλοι σχεδὸν οἱ ἄλλοι Φαραὼ τῆς Αἰγύπτου εἶχαν περιουσίες ἀνάλογες πρὸς τὴν τοῦ Ραμσῆ 3ου καὶ ἔτσι ἐξηγεῖται πῶς οἱ βασιλεῖς αὐτοὶ ἐνῷ συντηροῦσαν πολυπληθέστατες οἰκογένειες δὲν εἶχαν ποτὲ οἰκονομικὲς στενοχώριες. Λόγου χάριν ὁ Ραμσῆς 2ος, τῆς 19ης δυναστείας, εἶχε οὔτε πολλὰ οὔτε λίγα, 200 παιδιά !

Ἄλλοι μπιλλιοναίρ στὴν ἀρχαιότητα ἦταν ὁ βασιλεὺς Σολομὼν καὶ ὁ Κροῖσος.

Ὁ Σολομὼν ὡς γνωστὸν εἶχε ἐτήσιον εἰσόδημα 150 ἑκατομμυρίων χρυσῶν φράγκων.

Γιὰ τὸ ἀκριβὲς ποσὸν τῆς περιουσίας τοῦ Κροισου δὲν ὑπάρχουν συγκεκριμμένες πληροφορίες. Ἀλλὰ μπορεῖ κανεὶς νὰ τὴν ὑπολογίσῃ κατὰ προσέγγισιν ἂν λάβῃ ὑπ' ὄψι του τὴν δωρεὰ ποὺ ἔκανε στὸ Μαντεῖο τῶν Δελφῶν, γιὰ νὰ ἐπικαλεσθῇ τὴν εὔνοια τῶν θεῶν κατὰ τὴν ἐκστρατείαν ποὺ ἐσχεδίαζε ἐναντίον τοῦ βασιλέως τῶν Περσῶν καὶ ἡ ὁποία, ὡς γνωστόν, ἐπέφερε τὴν καταστροφή του.

Ὁ Ἡρόδοτος περιγράφει λεπτομερέστατα τὰ δῶρα τοῦ Κροίσου πρὸς τὸ Μαντεῖο τῶν Δελφῶν. Ἀπὸ τὴν περιγραφὴ δὲ ἐκείνη τοῦ Ἡροδότου ἀποδεικνύεται ὅτι τὰ δῶρα αὐτὰ ἦσαν ἀξίας 17 δισεκατομμυρίων δραχμῶν σημερινῶν. Ἂν λοιπὸν ὑπολογίσῃ κανεὶς ὅτι ὁ Λυδὸς ἐκεῖνος βασιλεὺς ἔστειλε στὸ Μαντεῖο ἔστω καὶ τὸ ἕνα εἰκοστὸ τῶν θησαυρῶν του καταλήγει στὸ συμπέρασμα, ὅτι ἡ περιουσία του δὲν ἦταν ὀλιγώτερη ἀπὸ 300 δισεκατομμύρια δραχμῶν, δηλαδὴ πάντως ἀσυγκρίτως ἀνώτερη ἀπὸ τὴν περιουσία τοῦ Ἑρρίκου Φόρντ.

Ἀλλὰ καὶ οἱ συγγενεῖς τοῦ Κροίσου οἱ περισσότεροι τοὐλάχιστον, ἦσαν μυθωδῶς πλούσιοι. Ἀπόδειξις ὁ Πίτζιος, ὁ ὁποῖος θέλοντας νὰ περιποιηθῇ τὸν βασιλέα τῶν Περσῶν Ξέρξην καὶ νὰ τοῦ κάνῃ ἕνα δῶρο τοῦ ἔστειλε ἕνα χρηματικὸ ποσόν, τὸ ὁποῖον εἰς σημερινὸ νόμισμα ὑπολογίζεται σὲ 2 ἑκατομμύρια ἑλληνικὲς δραχμές.

Ὅταν δὲ ὁ Ξέρξης μὴ θέλοντας νὰ φανῇ ἄπληστος προσεφέρθη νὰ τοῦ ἐπιστρέψῃ μέρος τῶν χρημάτων αὐτῶν, ὁ Πίτζιος τὸν καθησύχασε, πληροφορῶντας τον ὅτι τὸ ποσὸν αὐτὸ ποὺ τοῦ ἔστειλε ἦταν ἐντελῶς ἀσήμαντο ἔναντι τῆς μεγάλης του περιουσίας...